

Stanisław Jasnosz

Gorzycko, pow. Międzychód

Informator Archeologiczny : badania 1, 210-211

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

znaleziska odkryto piec oalkowicie zniszczony w górnej części o średn. 2,40 x 1,80 m, zalegający nieckowato w calcu do głęb. 70 cm. Piec zawierał przepaloną do czerwoności glinę, nieliczne kamienie polne nie regularnie ułożone a na dnie niecki, spaleniznę z węgielkami drzewnymi i popiołem o miąższości do 20 cm. W jamie piecowiska znaleziono kilka ułamków naczyń z okr. rzymskiego. Funkcji pieca nie udało się nurazie ustalić. Osadę należałoby datować na okr.rzym. I - II w.n.e. i okr. wczesnośredniowieczny XI - XII w. Planuje się kontynuację badań w roku przyszłym z uwagi na powiązanie osady z polami uprawnymi (zagonami) badanymi w 1966 r.

G O R Z Y O K O,
pow. Międzychód

Konserwator Zabytków Archeo-
logicznych w Poznaniu

Badania prowadził dr Stanisław Jasnogz, w okresie 12-16.IV finansował WKZ w Poznaniu.

Badania o charakterze ratowniczym miały na celu poznanie rodzaju stanowiska przed jego częściowym zatopieniem w wyniku spiętrzenia wody. Znaleziony tam poprzednio materiał w postaci ceramiki wczesnośredniowiecznej (IX-X w) oraz ukształtowanie zewnętrzne przemawiały za specjalnym przeznaczeniem tego miejsca w przeszłości.

Wykonano dwa wąskie przekopy, zbiegające się pod kątem prostym w środku wyspy, trzy profile rowu otaczającego plażki wierzchołek wyspy i jedną odkrywkę na jej środku. Na tej podstawie stwierdzono, że środek wyspy został celowo wyrównany i otoczony rowem w kształcie nieregularnego czworoboku i wykazy-

wał bardzo niewielkie ślady warstwy kulturowej. Rów o szer. ok. 2 m zwężał się ku dołowi i na jego dnie od strony wewnętrznej zalegały warstewki storziałego drewna dębowego i brzoźowego stanowiące resztki palisady.

W wypełnisku znajdowały się kości zwierzęce i ułamki ceramiki. Znaczące ilości tego rodzaju zabytków, a ponadto ułamki prażnicio, przęśliki glin. i róg ze śladami obróbki odkryto natomiast na terenie leżącym po zewnętrznej stronie fosy. W odkrywcze na środku wyspy znaleziono starannie wykonane szydło kościane.

Kształt badanego obiektu oraz specyficzne rozmieszczenie materiału zabytkowego na zewnątrz umocnionej płaszczyzny pozwalają przypuszczać, że na tym stanowisku istniało prawdopodobnie miejsce kultu. W izolacji jego położenia w stosunku do okolicznych osad wczesnośredniowiecznych, a równocześnie w miejscu łączenia się trzech jezior oraz w bogatym jeszcze dziś drzewostanie (w odległości ok. 350 m od wyspy na cyplu wysuniętym w jej stronę rosną trzy stare dęby) możnaby widzieć dalsze elementy przemawiające na korzyść takiej interpretacji. Dokonanie analiz chemicznych na zawartość związków fosforowych w poszczególnych punktach wyspy, a także odsłonięcie większego obszaru na środkowej płaszczyźnie pozwoli zweryfikować powyższą hipotezę.

G O Ź D Z I E N O W E,
pow. Białobrzegi

Muzeum Świętokrzyskie w
Kielcach

Badania prowadził mgr Zygmunt W. Pyzik, finansowało Muzeum Świętokrzyskie.